

[Wilhelm]

ude på. Enhver, der vidste lidt om det marked, kunne se, at det blev der ikke tale om. Det er der heller ikke blevet, og nu kommer man så og siger: ja, det blev der desværre ikke tale om, men nu sælger vi den én gang til og denne gang til de radikale. Samme beløb, samme kurs, samme rente, samme løbetid – ingen forskel.

Boligministeren (Erling Olsen):

Nu skal jeg prøve at forklare det én gang til, så hr. Wilhelm ikke har nogen som helst undskyldning for at sige, at han ikke har forstået det.

Det, der er problemet i dag, er, at mange ejere af udlejningsejendomme beholder dem, fordi de ved, at hvis de forsøger at sælge dem som ejerlejligheder, er de tvunget til at tilbyde deres lejere dem, og tilbyder de lejerne dem, får de et pantebrev, de nødigt vil have. Derfor udbyder de overhovedet ikke ejendommene hverken som ejerlejligheder eller til deres lejere. Der sker ingenting.

De regler, vi foreslår her, indebærer, at han ved, at der kan optages ejerskiftelån i realkreditlån i forbindelse med overgang til andelsboliger. Altså er hans valg: enten får han dem solgt som ejerlejligheder, eller også får han dem solgt til andelsboliger med realkreditobligationer som betaling i stedet for et sælgerpantebrev, og realkreditobligationer er bedre end sælgerpantebreve, de har en højere kurs end sælgerpantebreve i sådanne ejendomme. Det er deri, det ligger. Det betyder, at ejendommen overhovedet kommer på markedet og derfor bliver tilbudt som andelsboliger, mens den i dag ikke kommer på markedet. Det er det, vi har vedtaget, det er det, vi har lavet, og det er godt.

Så kan jeg sige til fru Kirsten Jacobsen, at spørgsmålet om tinglysningen i relation til Grundejernes Investeringsfond er et meget, meget lille problem kvantitativt. Det var ikke det, der kunne overbelaste tinglysningskontorerne. Det, der var problemet administrativt her, var spørgsmålet, om man skulle tinglyse på alle ejendomme, hvor der var tilbudspligt, sådan som hr. Johan Philipsen nævnte det. Det er det, man har været noget bange for arbejdsmæssigt. Det andet er ikke noget arbejdsmæssigt problem, det er et rent juridisk-teknisk problem, og her har boligministeriets jurister været i kontakt med justitsmi-

nisteriets lovkontor, der har afleveret den besked. Men jeg forstår, at der bliver krævet udvalgsbehandling, og så kan vi jo dér nærmere levere bilagsmaterialet fra juristerne.

Til hr. Kaj Hansen vil jeg sige, at de penge, der ikke anvendes på ét område, falder automatisk tilbage til statskassen, og så er der en ny vurdering, hvor man den økonomiske situation og andre anvendelsesformål taget i betragtning finder ud af, hvad der så skal ske. Det er den helt normale fremgangsmåde, og de afgørelser, der dér træffes, må jo træffes under hensyn til regeringens samlede økonomiske politik, til beskæftigelsessituationen, til ønsker på energiområdet og en masse andre forskellige ønsker. Det indgår i den prioritering af udgifterne, som bl. a. kommer i forbindelse med finansloven for det kommende år. Det er da rigtigt, at jeg har nævnt det som en god og stærkt påtrængende idé, at man satte noget mere af til byfornyelse her i de kommende år, foretog en omprioritering på dette grundlag. Men det afhænger af den samlede prioritering. Jeg mener blot, at denne idé er god og bærekraftig.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu svingede ministeren sig jo helt op til Billy Grahams amerikanske facon for at overbevise hr. Wilhelm. Jeg tror ikke, hr. Wilhelm blev spor klogere, men nu synes jeg ærlig talt, det her begynder at blive interessant. Derfor vil jeg spørge ministeren: pantebrevet skal erstattes af en realkreditobligation; skal de to papirer – ja, man kan godt læse det, man jeg vil godt have det bekræftet herfra – have samme løbetid? Skal de være på samme rente? Og forudsætter man samme sikkerhed? Hvis ministeren svarer ja til de tre ting, er jeg nødt til at manuducere ministeren i, hvad der sker, når man sælger en ejendom, og hvordan sælgeren reagerer. Det første, sælgeren spørger om, er: hvad kan jeg få udbetalt? Og de to beløb vil være ens. Derfra trækker man de eksisterende lån i ejendommen, og så kommer man frem til restkøbesummen. Det, der interesserer sælgeren, er restkøbesummens kontantværdi, og hvis sikkerheden, løbetiden og rentefoden er den samme på de to papirer, vil restkøbe-